

Almo

VII. okr. TOŠE SUNDAČA, [redacted]
[redacted]

VIII. okr. DRAGE KLADARA, [redacted]
[redacted]

IX. okr. DUBRAVKA KOVAČEVIČA, [redacted]
[redacted]

[scribble]

X. okr. DRAGANA VRANEŠEVIČA, [redacted]
[redacted]

XI. okr. ĐURE ĐURIČA, zv. "Đoko", [redacted]
[redacted]

Almo

XII. okr. SLAVKA TADIČA, [redacted]
[redacted]

[scribble]

XIII. okr. MIRKA TOMAŠEVIČA, [redacted]
[redacted]

XIV. okr. NIKOLE BORČIČA, [redacted]
[redacted]

Almo

XV. okr. GORANA BARAČA, [redacted]
[redacted]

XVI. okr. MILE SUNDAČA, [redacted]
[redacted]

Almo

XVII. okr. DUŠANA BADIČA, [redacted]
[redacted]

27

Priglaseno

EF

XVIII. okr. DALIBORA BOROTE, zv. "Beni",

[Redacted]

XIX. okr. JANA JANKOVIČA,

[Redacted]

XX. okr. NIKOLE SUNDAČA,

[Redacted]

XXI. okr. RADE TINTORA,

[Redacted]

Priglaseno

EF

XXII. okr. RADE LUKAČA,

[Redacted]

XXIII. okr. MATIJE CVTOJEVIČA,

[Redacted]

XXIV. okr. MIRKA DRAČA,

[Redacted]

XXV. okr. SIME GAIČA,

[Redacted]

XXVI. okr. MILANA JOKE,

[Redacted]

XXVII. okr. MUSTAFE KADUNIČA, zv. "Muta",

[Redacted]

XXVIII. okr. SEBASTIANA SANELA,

[Redacted]

K-10/01 28

34

f. XXIX. okr. PERE KRNETE, zv. "Krmak",

† XXX. okr. ŽELJKA ŽILIĆA, zv. "Žilja"

XXXI. okr. NIKOLE KRNJETE,

XXXII. okr. JOVE AKIKA,

XXXIII. okr. ĐORĐA BOROJEVIĆA,

XXXIV. okr. ZORANA TADIĆA,

XXXV. okr. DUŠANA TOMAŠEVIĆA,

da su:

dana 26. srpnja 1991. godine, u selima Zamlaća, Struga i Kozibord, prethodno pristupivši u paravojne formacije tzv. "Milicije Krajine", svi naoružani dugim pješačkim oružjem, te drugim teškim naoružanjem, a u cilju podrivanja i obaranja novouspostavljenog demokratskog društva u Republici Hrvatskoj, sa kojim su bili očito nezadovoljni, nastojeći odcijepiti područja općine Kostajnica i Dvor od Republike Hrvatske i pripojiti ga para-državi "SAO Krajini", pa su u okviru takvog svog zločinačkog plana protivno odrednicama Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, ušavši u navedena sela protjerali stanovništvo iz tih sela i to isključivo hrvatske nacionalnosti, vodili ga ispred sebe kao živi štit, palili i eksplozivnim napravama rušili kuće, a zatim iz vatrenog oružja ničim izazvanim ispaljivali hite na goloruko stanovništvo, pri čemu su usmrtili civile Blažević Milu, Žuljevac Paju, Knežević Paju, Begić Milu, Pušić Milu, Begić Mandu, Špančić Peru, Bartolović Milana, Gundić Žarka, Faljević Gorana, Perić Ivicu, Halapa Mladena, Vuk Branka, Šaronja Zorana, Vukas Davora, Filipović Željka, dok je veći broj civilnih osoba zadobio teške tjelesne povrede,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba vršili ubistva civilnog stanovništva i pljačkali i uništavali imovinu u velikim razmjerima,

pa da su time učinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZRH.

STOGA PREDLAŽEM

1/ da se pred Vijećem Županijskog suda u Sisku održi glavna rasprava,

2/ da se glavna rasprava temeljem čl. 290. st. 3. ZKP-a održi u odsutnosti svih okrivljenih (I. okr. - XXXV. okr.),

3/ da se na glavnoj raspravi kao svjedoci saslušaju Knežević Milan (12i13), Stipić Marija (14i15), Blažević Melita (18i19), Begić Milan (24i25), Bartolović Vladimir (26i27) i Špančić Igor (29i30),

4/ da se na glavnoj raspravi uzme u uvid u kaznenu prijavu Policijske uprave Sisak oznake K-589/91 od 28.08.1991. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Na temelju podataka kaznene prijave Policijske uprave Sisak oznake K-589/91 od 28.08.1991. godine, proizlazi da su I. okr. Orlović Predrag i dr., prethodno pristupivši u paravojne formacije tzv. "Milicije Krajine", svi naoružani dugim pješačkim oružjem, ušavši u sela Zamlaća, Struga i Kozibrod, a u cilju podrivanja i obaranja novouspostavljenog demokratskog društva u Republici Hrvatskoj, nastojeći pripojiti ta područja "SAO Krajini", i protivno odrednicama Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, napali golorukó stanovništvo isključivo hrvatske nacionalnosti i ničim izazvani od njega, iz vatrenog oružja ispaljivali hiee u njih, pri čemu je veći broj osoba usmrćen, a zatim eksplozivnim napravama uništili veći broj stambenih i gospodarskih objekata, pričinivši veliku materijalnu štetu.

Budući iz navoda podnesene kaznene prijave, te rezultata prikupljenih obavještenja proizašla je osnovana sumnja da su I. okr. Orlović Predrag i dr. počinili kazneno djelo iz čl. 120. st. 1. OKZRH, stoga je protiv njih bio stavljen zahtjev za

provodjenje istrage istražnom sucu Županijskog suda u Sisku, koji se u cijelosti saglasio sa zahtjevom ovog državnog odvjetništva, te je pod brojem Kio-84/93 dana 15. listopada 1993. godine donio rješenje o provodjenju istrage.

Tijekom istrage kao svjedoci su salušani Knežević Milan, Stipić Marija, Blažević Melita, Begić Milan, Bartolović Josip i Špančić Ivo.

Iz iskaza svjedoka Špančić Ive proizlazi da poznaje sve osobe protiv kojih se vodi kazneni postupak. Uoči događaja 26. srpnja 1991. godine, tj. 25. srpnja 1991. godine došao je kući u selo Zamlaća. Inače je sa većim djelom mještana svoga sela držao stražu u selu i to na relaciji Zamlaća-Kozibrod odnosno od Struge do Kuljana po svim hrvatskim selima. Dana 26. srpnja 1991. godine nalazio se kod svoje kuće u Zamlaći. Sjeća se da oko 09,15 sati je započeo jak minobacački napad iz pravca Gora i Javornja. Napad je isključivo vršen na sela u kojima je živjelo hrvatsko stanovništvo. Po njegovoj procjeni toga dana ispaljeno je oko stotinu granata. Napad je i nadalje nastavljen, i u daljnjem napadu palo je još oko stošezdeset granata. Dio granata pao je i na njegovo selo Zamlaća. Navodi da se sa nekoliko svojih prijatelja sklonio u jednu kuću. Nakon izvjesnog vremena, njegov susjed sa kojim se nalazio u društvu Begić Milan obavijestio ga je da iz pravca dvora nailaze četnici i da pred sobom gone civilno stanovništvo kao živi štit. Ističe da u prvi trenutak nisu povjerovali Begić Milanu, pa su svi izašli van iz kuće, te su se uvjerali u istinitost njegovih navoda. Četnici koji su ispred sebe tjerovali civilno stanovništvo bili su obučeni u odjela policije tzv. Krajine. Navodi nadalje, da su četnici počeli pucati po njima, nakon čega su se sklonili u podrum. Ubrzo nakon toga četnici su došli do njegove kuće, provalili vrata od kuće i ušli u podrum. Sjeća se, da su u podrum kuće ušli Orlović Predrag, Begović Milan, Dragan Vranešević i Korizma Predrag, sve navedene osobe pomenuti svjedok tvrdi da od ranije poznaje, jer su se prije toga družili i zajedno izlazili. Nakon što ih je upitao, što je to, Begović Milan ga je udario u predio bubrega kundakom, rekavši mu pritom "gdje ti je zdravi bubreg?", jer je isti znao da sam bez jednog bubrega. Nakon tog udarca pao je u nesvjest. Nakon toga I. okr. Orlović Predrag dao je nož Korizma Predragu i rekao mu da me zakolje, opsovavši mu pritom ustašku majku. Reagirao je na način, govoreći kako mogu biti ustaša kada je moja majka pravoslavka kao i njegova. No ubrzo nakon toga uslijedio je još jedan udar od strane I. okr. Orlović Predraga. Došavši svjesti, sjeća se da se našao u koloni sa ostalim ljudima, a ta kolona kretala se u pravcu Struge. Iza kolone su išli četnici, vozeći se na kamionu na kojem je bio instaliran top. Uz top su se nalazili Sundač Tošo i Barač Ivan. Iza kamiona kretalo se policijsko vozilo. Kračujući se u pravcu Struge pomenuti svjedok tvrdi da su ih četnici gotovo sve ljude u koloni fizički maltretirali. Na tom putu, koji je trajao oko sedam sati četnici su išli od kuće do kuće, izvlačili civile, pljačkali imovinu iz kuća te potom pucali po kućama, tako da je veći broj kuća u Zamlaći uništen. Došavši do sela Struga, sjeća se da je došlo do sukoba četnika i rezervnih policajaca MUP-a, pri čemu je uništen kamion na kojem se nalazio top. Nakon prve eksplozije bile su još dvije, tako da je tom prilikom i on sam ranjen od gelera kao i više ljudi. Sjeća se da su tom prilikom poginuli Blažević Mile, Begić Manda te Knežević Pajo.

Prilikom napada na Zamlaću i Strugu četnici su iz pojedinih sela odveli veći broj ljudi, među kojima je bio i njegov otac Špančić Pero te Bartolović Milan, koje osobe su sljedećeg dana u Dvoru usmrtili.

Sljedećeg dana se ponovo vratio u selo Zamlaća, a nakon toga u selo Strugu, gdje su se zadržali jedan dan. Sjeća se da su 29. srpnja 1991. godine gotovo svi stanovnici napred navedenih sela protjerani prema Kostajnici, zatim u Jasenovac, da bi se konačno nastanili u Zagrebu.

Posebno napominje u svom iskazu da sve okrivljene osobno poznaje, da su pripadali četničkim formacijama i da su svi oni sudjelovali u napadu na civilno stanovništvo napred navedenih hrvatskih sela. Inače četničke postrojbe bile su postavljene duž cijele prometnice Dvor-Kozibrod uz ivicu šume, a iza njih su nastupali kamioni koji su dovozili četničke snage.

Saslušani kao svjedoci tijekom istrage Knežević Milan, Stipić Marija, Blažević Melita, Begić Milan i Bartolović Vladimir, inače neposredni očevidci događaja gotovo su suglasno iskazali kao napred navedeni svjedok Špančić Ivo.

Na taj način tijekom istrage smatram utvrđenim da su I. okr. Orlović Predrag i dr. počinili kazneno djelo koje im se stavlja na teret.

Takvo njihovo postupanje pravno je valjalo označiti kao počinjenje kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Naime, na takav zaključak ukazuje niz okolnosti, posebno logično i uvjerljivo kazivanje saslušanih svjedoka tijekom istrage, koji su u svojim iskazima detaljno opisali po kojim je okolnostima došlo do napada na selo Kozibrod, Zamlaću i druga sela, pretežno nastanjena hrvatskim stanovništvom. Iz sadržaja iskaza pomenutih svjedoka proizlazi da je veći broj stanovništva hrvatske nacionalnosti, najprije bio izveden iz svojih kuća, a zatim kao živi štit vođen putem cestom Dvor-Kostajnica u pravcu Kostajnice. Saslušani svjedoci su detaljno opisali da su putem bili fizički maltretirani, a zatim dolaskom u selo Kozibrod napadnuti od okrivljenih iz vatrenog oružja, kojom prilikom je veći broj osoba usmrćen, a veći broj osoba je pritom zadobio teške tjelesne ozljede. Opisali su nadalje da su četnici prilikom ulaska u njihove kuće pljačkali imovinu, a veći broj kuća te gospodarskih objekata bio je spaljen, granatiran i gotovo potpuno uništen, tako da je nastupila šteta u velikim razmjerima.

Tražeci uzroke opisanog ponašanja okrivljenih konkretne zgrade, očigleno je da oni leže u činjenici, da su okrivljeni nastupjelim demokratskim promjenama u Republici Hrvatskoj, bili očito nezadovoljni. Na nesumnjiv način je utvrđeno tijekom postupka, da su se priklonili četničkim formacijama, prihvatili ideje velikosrpske politike na ovom području, aktivno se uključili u oružanu pobunu na strani srpskih ekstremista, pristupivši u paravojne

Informacije tzv. "SAO Krajine", kojima je bio isključivo cilj obaranje i podriivanje novouspostavljenog demokratskog društva u Republici Hrvatskoj. Nadalje cilj im je bio odvajanje teritorija matice zemlje i pripajanja tog teritorija tzv. "SAO Krajini". Da bi ostvarili svoj zločinački naum okrivljeni su protjerali gotovo sve stanovništvo ne srpske nacionalnosti, pri čemu su kako je napred navedeno velik broj ljudi usmrtili i razorili velik broj stambenih i gospodarskih objekata, prethodno opljačkavši gotovo svu pokretnu imovinu stanovništva tog područja. Konkretni događaj u cijelosti potvrđuje napred iznijete zaključke, jer su okrivljeni napali civilno stanovništvo u kojem su živjeli pripadnici hrvatske nacionalnosti, ispoljivši pritom nesvakidašnju agresivnost i bezobzirnost prema njima, mada zato nisu imali nikakvog povoda, nisu bili ničim izazvani, a nesumnjivo su imali saznanja da stanovništvo navedenih sela nema kod sebe oružja kojim bi mogli pružiti adekvatan otpor.

Budući su okrivljeni svojim ponašanjem ostvarili sva objektivna i subjektivna obilježja utuženog kaznenog djela stoga se ova optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

ZAMJENIK
OKRUŽNOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
MILJENKO UGARKOVIĆ